

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Vitković Antun i Terezija god. i Videc Pavao

UTORAK - sv. *Antun Opat* – 7.30 + Višnjic Petar god. Ivan i Šelek Mirko

SRIJEDA – 7.30 + Mišak Marija god. Franjo, Antun i ob.

ČETVRTAK – 7.30 + Lacko Josip god.

PETAK - sv. *Fabijan i Sebastijan* – 7.30 + Šimunović Pejo i roditelji

SUBOTA - sv. *Agneza* - skupna sv. misa u 17.00!

NEDJELJA - 3. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 - župna

9.30 + Novosel Ivan god. Terezija i ob. Novosel

11.00 + Hrman Ivana, Črnugelj Tomislav i Karlo god.

Župni vjeronauk: petak u 14.30 - prvopričesnici; 15.30 - firmanici;

Ministranti - susret u subotu u 10.00;

Dječji zbor - nedjelja u 10.00!

Sv. Fabijan i Sebastijan, 20.1.

Sv. Fabijan postao je papa 236. godine i veliku je ljubav pokazivao prema siromasima, a naročito je vodio računa da imena onih koji su krvlju zasvjedočili ime Kristovo ostanu zapisana i zapamćena. Za vrijeme Decijeva progonstva papa Fabijan je poginuo mučeničkom smrću i pokopan u Kalistovim katakombama. Sv. Sebastijan vjerojatno je već od djetinjstva bio kršćanin. Godine 298. Dioklecijan izdaje edikt po kojem kršćani postaju diskriminirani. Godine 303. nastaju najveći i najkrvaviji progoni protiv kršćana. Sebastijan kako se nije htio odreći vjere biva osuđen na smrt. Privezan je za stablo a vojnici su ga gađali strelicama. Misleći da je mrtav, pristupi mu kršćanka imenom Irena kako bi ga pokopala, međutim, on je bio živ. Odnese ga kući i tu ga njeguje dok nije ozdravio. Sebastijan nije htio završiti kao bjegunac od mučeništva pa je opet pošao u carsku palaču ususret samom caru. Car ga je potom dao umlatiti i baciti u jedan kanal. Odande su ga kršćani izvukli i pobožno sahranili u katakombama. Kasnije mu je u Rimu podignuta veličanstvena bazilika.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

siječanj, 2017. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

Godina IX.

Broj 8 (424)

15. siječnja 2017.

2. NEDJELJA KROZ GODINU

Psalam 40, 2.4.7-10

Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju tvoju!

Uzdah se u Gospodina uzdanjem silnim
i on se k meni prignu i usliša vapaj moj.

U usta mi stavi pjesmu novu,
slavopoj Bogu našem.

Žrtve i prinosi ne mile ti se,
nego si mi uši otvorio;
paljenicâ ni okajnicâ ne tražiš.
Tada rekoh: »Evo dolazim!

U svitku knjige piše za mene:
Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju,
Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.«

Pravdu ću tvoju naviještati u zboru velikom
i usta svojih zatvoriti neću,
Gospodine, sve ti je zna

***Evangelje po Ivanu
Iv 1, 29-34***

Evo Jaganjca Božjega
koji donosi
griješ svijeta!

KAKO SAČUVATI PONIZNOST I MIR?

1. Da bismo što bolje sačuvali poniznost, često veoma koristi da drugi saznaju za naše pogreške i da nas za njih kore.
2. Poniznik je postojano smiren i kad je osramoćen: oslanja se na Boga, a ne na svijet.
3. Poniznika Bog štiti i izbavlja, poniznika ljubi i tješi: ponizniku se priklanja, poniznika dariva obiljem milosti te ga nakon poniženja proslavljuje.
4. Miroljubiv čovjek sve obraća na dobro. Smiren čovjek o nikome ne sumnja. A nezadovoljnika i nesređenog čovjeka muče svakojake sumnje: ni sam ne nalazi mira ni druge ne pušta na miru.
5. Čovjek mironosac korisniji je od velikog učenjaka. Strastven čovjek i dobro obraća na zlo i lako vjeruje u zlo.
6. Ponajprije smiri sebe, pa ćeš moći potom i druge smirivati.
7. Bilo bi pravednije da sebe optužuješ, a brata opravdavaš.
8. Želiš li da te drugi podnose, podnosi i ti druge.

POMOĆ BLIŽNJEMU

Jednom je u velikom parku buknuo požar. Svi su se razbjegli panično tražeći spas. Ostala su samo dvojica: jedan slijep i jedan čovjek bez noge. Uslijed panike, slijepac je krenuo prema žarištu vatre. „Ne onuda!“ poviče invalid. „Završit ćeš u vatri!“ Slijepi čovjek prestrašeno povika: „A kuda, onda?“ Čovjek bez noge odgovori: „Ja ti mogu pokazati put, ali ne mogu žuriti. Ako me ti uzmeš na leđa, moći ćemo obojica brzo izbjeći vatri i skloniti se na sigurno.“

Ako uspijemo naučiti da svoja iskustva i svoje mogućnosti stavimo drugima na raspolaganje, sve naše nade, sva naša razočaranja, ali i svi naši uspjesi mogli bi koristiti svima. Pa i onda kad se čini da je sve beskorisno, kao ono kad se devetogodišnja djevojčica vratila od susjede kojoj je kćerka poginula u prometnoj nesreći.

- "Zašto si tamo išla?" – upita je otac.
- "Da utješim majku svoje prijateljice" – odgovorila je djevojčica.
- "I što si ti, tako malena, mogla učiniti da je utješiš?"
- "Sjela sam joj u krilo i plakala s njom."

"Ništa što si primio u većoj mjeri od drugih, kao zdravlje, sposobnosti, spretnost, uspjeh, sretno djetinjstvo, skladne uvjete života, ništa od toga ne smiješ smatrati da si zaslužio. Moraš platiti cijenu za to. Moraš u zamjenu ponuditi izuzetnu posvetu života u korist života drugih."

SKUPNA SVETA MISA

Subota (21. siječnja):

+ Domiter Pavao god., + Rihtar Slavko, roditelji i braća
+ Skupnjak Adam god. Agneza i djeca
+ Vugrek Slavica, Alojz i Skupnjak Branko, + rod. Bakšaj i Živko
+ Levanić Vinko, Bartolić Radovan i Marija + Moharić Zvonko, Roško Petar i Kata
+ Mišak Bolto i Ana, Leskovar Josip i Snježana
+ Perši Ivan i Novosel Dubravko, + Mandić Pero
+ Mlakar Matija, + Skupnjak Stjepan god. Gabrijel i Ivan
+ Hrman Dejana i Jagačić Petar, + ob. Pozder Antonije i Franje
+ Mišak Petar i Ivan, + Mikulić Ivan god. i Vladimir
+ Golubić Saša, Gregurić Mirko i Rihtar Alojz, + Čajavec Ivan god. i Ana
+ Magić Tomo, Makšan Pavao i Marija
+ na čast M. Božjoj – za obitelj, + Gospi brze pomoći – za zdravlje
+ na jednu nakanu, + na čast Duhu Svetom

SLIJEDIMO ISUSOVE STOPE...

Jedne noći usnuh prekrasan san. Vidio sam dugu cestu koja se odvajala od zemlje i dizala u zrak gubeći se daleko u oblacima na nebu. Nije to bila ravna cesta, dapače bila je puna prepreka, iznenađenja, puna hrđavih čavala, staklenih krhotina te oštra i šiljata kamenja. Ljudi su bos hodali cestom. Krvarili su jer su im čavli ranjavali noge, no nisu odustajali. Željeli su doći u nebo. Svaki korak im je nanosio bol, pa su polako odmicali.

U snu vidjeh i Isusa kako prolazi. I on bijaše bos, hodao je polako, ali odlučno. Njegove noge nisu krvarile. Isus je brzo napredovao i prvi stigao u nebo te sjeo na zlatno prijestolje. Odozgo je promatrao ljude kako se tegobno uspinju. Pogledom i gestama hrabrio ih je da ustraju.

Odmah nakon Njega stigla je Njegova majka Marija. Marija je hodala brže od Isusa. Znate zašto? Stajala je u tragove Isusovih stopa i tako je brzo stigla do Isusova prijestolja, te sjela u veliki naslonjač pored njegova trona. Marija je također počela hrabriti one koji su se penali i pozivala ih da slijede Isusove stope kao što je i sama činila. Neki su se tužili na rane, često zaustavljali, ponekad i odustajali zbog iznemoglosti, te se svladani tugom zaustavljali na rubu ceste. Mudri su je ljudi poslušali i tako brže hodali.

Draga braćo i sestre, naš put na Zemlji također je prepun staklenih krhotina, oštra i šiljata kamenja te raznih drugih iznenađenja i prepreka. No, na njemu nismo bez putokaza. Sam Gospodin Isus je (za nas) došao da bi nam pokazao pravi smjer i način življenja tog puta – polako, ali odlučno. Zato, slijedimo Njegove stope, i ne zaboravimo da nam je uz Njega uvijek spremna pomoći i naša nebeska majka Marija.